

РЕШЕНИЕ

№ 312

гр. Варна, 08.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги Йовчев

Членове: Николина П. Дамянова
Диана Д. Митева

при участието на секретаря Ели К. Тодорова
като разгледа докладваното от Георги Йовчев Въззивно търговско дело № 20223001000437 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК, образувано по въззивна жалба подадена от МБАЛ „СВ. ИВАН РИЛСКИ“ АД, със седалище гр.Разград, чрез пълномощника адв. Д., срещу решение №8/14.04.2022 г., постановено по т.д. №10/2021 год. по описа на ОС – Разград, в частта с която въззивникът е осъден да заплати на „МАРВЕНА ДИАГНОСТИКА“ ЕООД, със седалище гр.София, сумата от 167 668, 47 лв. на осн. чл. 327, ал. 1 от ТЗ, представляваща получени и незаплатени реактиви и консумативи в периода 28.03.2017 г. - 23.02. 2018 г. по договор от 28.03.2017 г., ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на предявяване на иск 04.02.2021 г. до окончателно изплащане на сумата, както и сумата от 43 165,74 лв. на осн. чл.86 от ЗЗД, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от 167 668.47 лв., за периода 05.07.2018 г. до 02.02.2021 г.

Въззивникът счита постановеното решение за недопустимо, а в условията на евентуалност за неправилно – поради противоречие с материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и необоснованост. Моли съда да отмени решението и да постанови друго, с което да отхвърли предявените искове.

Въззиваемата страна е подала писмен отговор, в който оспорва въззивната жалба. Моли съда да потвърди изцяло обжалваното решение и да му присъди направените разноски.

За да се произнесе по спора, съдът съобрази следното:

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по искове с правно осн. чл.327, ал.1 от ТЗ и чл.294 от ТЗ вр 86 от ЗЗД, предявени от „МАРВЕНА ДИАГНОСТИКА“ ЕООД, със седалище гр.София срещу МБАЛ „Св. Иван Рилски - Разград“ АД, със седалище гр.Разград за заплащане на сумата от 167 668.47 лв., претендирана като незаплатена цена на доставени лабораторни реактиви и консумативи, съгласно двустранно подписани приемо-предавателни протоколи и сумата 44 059.55 лв., претендирана като обезщетение за забава за

периода от 05.07.2018 г. до датата на завеждане на иска 02. 02. 2021 г., както и законната лихва от завеждане на иска до окончателно изплащане на сумата. Твърди се, че на 28.03.2017 г. между страните по делото бил сключен договор за заем за послужване, по силата на който ищецът като заемодател предоставил на ответника за неопределено време свои собствени движими вещи, представляващи медицинска лабораторна апаратура – 7 бр. анализатори, производство на Siemens Healthcare Diagnostics GmbH и на Dr. Muller Geratebau GmbH. Излага, че в чл.8, т.2 от договора, страните са уговорили, заемополучателят при експлоатацията на заетата апаратура да закупува само оригинални консумативи и реактиви от заемодателя. Твърди, че в периода 28.03.2017 г. – 23.02.2018 г. по заявка на ответника е доставил медицински консумативи, лабораторни реактиви и химикали на стойност 167 668.47 лв., за което били съставени 51 бр. приемо-предавателни протоколи, които не са платени от купувача, въпреки отправената покана.

Ответното дружество е подало писмен отговор, в който оспорва предявените искове, като твърди, че между него и ищеца не е възниквало твърдяното облигационно правоотношение и не е получавал описаните в исковата молба реактиви и консумативи.

Решението на първоинстанционния съд съдържа реквизитите по чл. 236 ГПК и е действително, произнасянето съответства на предявените искания и правото на иск е надлежно упражнено, поради което производството и решението са допустими. Неоснователни са доводите за недопустимост на решението поради произнасяне по непредявен иск, доколкото в исковата и допълнителна искова молба, ищецът ясно е очертал предмета на спорното правоотношение, произтичащо от договор за доставка, което е намерило отражение в доклада на съда и съответно в атакуваното съдебно решение.

Варненският апелативен съд, с оглед наведените оплаквания и след преценка на събраните доказателства, в предметните предели на жалбата, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не се спори, а и от представените по делото писмени доказателства се установява, че на 28.03.2017 г. между страните е сключен договор за заем за послужване на движими вещи, по силата на който „Марвена диагностика“ ЕООД, в качеството на заемодател е предоставило на МБАЛ „Св. Иван Рилски“ АД, в качеството на заемател за временно и безвъзмездно ползване собствените си движими вещи, представляващи медицинска лабораторна апаратура - 7 бр. анализатори, производство на Siemens Healthcare Diagnostics GmbH и Dr. Muller Geratebau GmbH, предназначени за извършване на клинични лабораторни изследвания от заемателя и монтирани в негови помещения. Съобразно чл.2, ал.2 от договора, реактивите и консумативите за работа на апаратурата, страните са уговорили, да са за сметка на заемателя, а в чл. 8, т. 2 от договора, заемателят се е задължил да ги закупува единствено от заемодателя.

За установяване възникването на облигационните отношение между страните, предмет на обжалваното решение, въззиваемият търговец е представил като доказателства 51 броя двустранно подписани протоколи за доставка на посочените в тях реактиви, химикали и консумативи за клинична лаборатория. Стойността на стоките е съгласувана между страните, в разменана по електронен път кореспонденция, представена като доказателство по делото. От показанията на свидетелите И. Н., която в процесния период е работила като началник „Клинична лаборатория“ при въззивника, Н. Т. –Д. – лекар в същата клинична лаборатория и М. М. – старши лаборант, които се ценят от съда като непосредствени, незаинтересовани и съответстващи с останалите доказателства по делото се установява по безспорен начин, че чрез главната сестра на болницата са заявявали да им бъдат доставени от въззиваемия необходимите за работата им с апаратите консумативи и реактиви. Според свидетелите всички апарати доставени в лабораторията са работили в затворена система, т.е. само с доставените реактиви и консумативи от въззиваемия. Излагат, че реактивите и консумативите са получавани чрез куриер, като при получаване са подписвали приемо – предавателни протоколи и товарителници, като през процесния период същите са били използвани за медицински изследвания.

От заключението на вещото лице по назначената в първоинстанционното производство ССЕ се установява, че доставките на реактиви и консумативи по приемо-предавателните протоколи в процесния период 28.02.2017 г. – 23.02.2018 г. са на стойност 167 668.47 лв., оскладени са в складовата програма на въззиваемия и са изписани с проформа фактура, като количествата предоставени реактиви и консумативи се водят като задължение на въззивника. От страна на въззивника, не са завеждани в счетоводството и не се водят на склада в клиничната лаборатория.

От заключението на вещото лице по назначената СТЕ се установява, че с апаратите предмет на договора от 28.03.2017 г. в процесния период са извършвани изследвания, тъй като са подавани данни към лабораторната информационна система и болничната информационна система при въззивника.

Въз основа на изложените фактически констатации от правна страна се налага изводът, че между въззивника и праводателя на въззиваемия търговец е възникнало правоотношение по търговска продажба.

От съдържанието на представените като доказателства приемо-предавателни протоколи се установява, че описаните в тях количества реактиви, химикали и консумативи са получени от купувача. В случая е ирелевантно дали са издавани фактури, доколкото задължението за плащане, по смисъла на чл.327, ал.1 от ТЗ, възниква от момента на получаване на стоката.

Предвид характера на сделката - търговска продажба и липсата на доказателства въззивника да се е противопоставил на действията по приемане на стоката за негова сметка, веднага след тяхното узнаване, същите следва да се считат потвърдени, съгласно чл.301 от ТЗ. Прилагането на установената в чл.301 от ТЗ презумпция е обусловено не от "потвърждаване" на извършените от името на търговеца действия по смисъла на чл.42, ал.2 от ЗЗД, а от "противопоставянето" на търговеца на тези действия, за което законът не поставя изискване запазването на определена форма или процедура. За най-късен момент на узнаването в случая, следва да се приеме отразяването от страна на въззивника на клиничните изследвания в лабораторната информационна система и болничната информационна система.

Съгласно чл.327, ал.1 от ТЗ, купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката или на документите, които му дават право да я получи, освен ако е уговорено друго. В конкретния случай, не са налице доказателства за отклонение от общите правила, поради което купувачът е бил длъжен да заплати получените стоки, в момента на получаването им. Въззивникът не е възразил за извършено плащане на цената, нито е навел твърдения, за наличие на причина за неизпълнение, която да не може да му се вмени във вина, поради което съдът намира, че претенцията за реално изпълнение на задължението на купувача за заплащане на цената е основателна.

Макар задължението за заплащане на цената да е станало изискуемо от датата на получаването на стоката, а последната доставка е от 23.02.2018 г., с оглед диспозитивното начало въззивното дружество дължи обезщетение за забавата върху неплатената цена, считано от 05.07.2018 г.

Съобразно разпоредбата на чл. 86 ЗЗД, неплатеното в срок парично задължение следва да се изплати ведно с обезщетение за забавата, изчислено в размер на законната лихва върху дължимата главница. Съобразно заключението на вещото лице размерът на мораторната лихва върху неплатената сума от 167 668.47 лв., за периода 05.07.2018 г. - 02.02.2021 г. е 43 165.74 лв., до който размер е основателен акцесорния иск с правно основание чл.294 от ТЗ вр 86 от ЗЗД.

С оглед на гореизложеното, решението на РОС следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, като въззивният съд препраща и към мотивите на обжалваното решение на осн. чл. 272 ГПК.

С оглед обжалваемия интерес – 210 834 лева, минималното адвокатско

възнаграждение определено по НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г., в редакцията към датата на приключване на устните състезания е в размер на 6895 лева с ДДС лева, поради което направено възражение за прекомерност на платеното от въззиваемия възнаграждение в размер на 7200 лева с ДДС за въззивното производство е неоснователно. Ето защо и на осн. чл.78, ал.1 от ГПК, въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна, направените във въззивното производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 7200 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №8/14.04.2022 г., постановено по т.д.№ 10/2021 год. по описа на ОС – Разград, в частта с която Многопрофилна болница за активно лечение „Св. Иван Рилски - Разград“ АД, със седалище гр.Разград е осъдено да заплати на „МАРВЕНА ДИАГНОСТИКА“ ЕООД, със седалище гр.София, сумата от 167 668, 47 лв. на осн. чл. 327, ал. 1 от ТЗ, представляваща получени и незаплатени реактиви и консумативи в периода 28.03.2017 г. - 23.02. 2018 г. по договор от 28.03.2017 г., ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на предявяване на иск 04.02.2021 г. до окончателно изплащане на сумата, както и сумата от 43 165,74 лв. на осн. чл.86 от ЗЗД, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от 167 668.47 лв., за периода 05.07.2018 г. до 02.02.2021 г.

ОСЪЖДА Многопрофилна болница за активно лечение „Св. Иван Рилски - Разград“ АД, със седалище гр.Разград и адрес на управление ул.„Коста Петров“ № 2, ЕИК 116503980 **ДА ЗАПЛАТИ** „МАРВЕНА ДИАГНОСТИКА“ ЕООД, ЕИК 200600292, със седалище гр.София и адрес на управление ж.к.„Младост -2“, ул. „Свети Киприян“ № 44, сумата от **7200 (седем хиляди и двеста) лева**, представляваща съдебно-деловодни разноски за въззивна инстанция, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд, при условията на чл. 280 ГПК, в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____